

Vragen en antwoorden

- 1)¹ *Ontkenning van onvolmaaktheid*
- 2) *Pijnstillers en verdoving*
- 3) *Omgaan met fysieke pijn*
- 4) *Angst voor mannen - woede naar vrouwen*
- 5) *Eigenwaarde*
- 6) *Kind blijven - volwassenheid*
- 7) *Weerstand tegen pijn*
- 8) *Koppig verzet*
- 9) *Saboteren van goede gevoelens*
- 10) *Verdoving*
- 11) *Richting van de padgroep: eigenheid versus afgescheidenheid*
- 12) *Dwingende onderstroom*
- 13) *Vinden van waarheid*

*2 mei 1976
lezing 240AA*

"Gegroet, mijn zeer geliefde vrienden. Gezegend is ieder van jullie hier aanwezig. Stel je deze zegening voor als een zee van gouden vlokken waarin je voortdurend leeft. Elk van deze vlokken vertegenwoordigt een specifieke kracht van welbevinden, vreugde, verrukking, heling, kracht en wijsheid. En dit alles is Gods tedere liefde.

Wanneer ik de zegeningen breng dan houdt dit geschenk in werkelijkheid alleen in dat ik door een specifieke kracht in staat ben om ze te geven. Ik kan op dat moment helpen enkele blokkades op te ruimen die je verhinderen om deze eeuwige werkelijkheid te bespeuren en te ervaren, en je meer ontvankelijk voor die werkelijkheid te maken. Dat is waar het bij je pad werkelijk om gaat. Dit pad zal, vroeg of laat, datgene in je verwijderen wat je daar vandaan houdt. Er is geen andere weg dan het verwijderen van je innerlijke obstakels. Je kunt ze niet omzeilen, mijn dierbaren.

¹ n.v. = niet verstaanbaar (Noot redactie)

Zoals jullie weten en in toenemende mate op dit pad ervaren, ontdek je eerst wat deze obstakels zijn. En wanneer je ze herkent, kun je verbanden leggen met de manier waarop je je werkelijkheid schept. Tenzij je je obstakels kent, kun je nooit zien hoe je al datgene schept wat ervoor zorgt dat je niet gelukkig bent.

Een specifieke boodschap en sleutel die ik jullie vandaag wil aanreiken, is dat elke pijn die je ervaart – of dit nu een pijn op lichamelijk, emotioneel of spiritueel niveau is: de pijn van niet vervuld zijn, de pijn van vage verlangens, de pijn van duidelijke verlangens waarvan je weet dat je ze hebt en die niet worden vervuld, de pijn van welke voor te stellen belemmering dan ook – die pijn is tegelijkertijd oorzaak, gevolg en medicijn.

Laten we eens zien hoe dat in zijn werk gaat. Laten we een simpel voorbeeld nemen van een fysieke pijn die je hebt. Als je er werkelijk niet in een geest van verzet en boosheid tegen vecht, maar deze pijn onderzoekt en accepteert, proeft en ervaart, dan zul je zien dat niet alleen de pijn oplost, maar zul je vóórdat dat kan gebeuren, gaan zien wat de pijn heeft veroorzaakt. Het is je houding ten aanzien van de pijn die deze heeft veroorzaakt en niet andersom zoals je gewend bent te denken. De houding van boosheid en angst, opstand en weerstand wordt niet door de pijn veroorzaakt. Maar de houding, die als een gegeven in je aanwezig is en op elk moment wanneer er iets gebeurt en er een gerede aanleiding voor lijkt te zijn naar buiten kan komen, die houding is precies wat de pijn veroorzaakt. Dus de pijn is niet alleen een gevolg van deze houding, maar tevens de oorzaak ervan. De houding die ongezuiverd in je bestaat, als het ware in de wachtstand staat, veroorzaakt de pijn. Zij is oorzaak en gevolg. Als je de pijn gebruikt om je houding te onderzoeken, om zodoende tot herkenning ervan te komen, wordt het het medicijn. Als je op deze wijze deze houding oplost, zal het gevolg gelijktijdig met de oorzaak verdwijnen.

Is dit helder, mijn vrienden? Of hebben jullie vragen hierover? Zo niet, dan zal ik verder gaan omdat dit een heel belangrijke sleutel is die jullie mogelijk heel behulpzaam zullen vinden.

Wellicht kun je nu op dit moment een bepaalde pijnlijke situatie nemen - fysiek, emotioneel of anderszins - en je afvragen wat er pijnlijk aan is. Ervaar de pijn ervan. Ervaar het gemis, de onvervuldheid of wat het ook is dat pijnlijk is. En vraag je dan af, wat feitelijk je houding ertegenover is. Je zult zien dat je het pijnlijke op een zeer subtiele manier verdoezelt, het veronachtzaamt, doet alsof het niet bestaat - waarin je lang kunt volharden – zodat als gevolg van deze ontkenning jouw hele bouwwerk van oorzaak, gevolg en potentieel geneesmiddel groeit en groeit totdat je er niet langer meer omheen kunt. Echter, het wordt moeilijker om de verbanden te leggen naarmate je in de ontkenning van het bestaan van een probleem of pijnlijke situatie in je leven volhardt. Het werk eraan wordt moeilijker en soms wordt het incarnatie na incarnatie uitgesteld.

Maar eens breekt de tijd aan, op een pad als dit, waarin je de verbanden gaat zien. Je begint hoe subtiel ze ook mogen zijn, bewustzijn over je eigen houdingen te

krijgen. Onder de ontkenning, het wegstijven en de onderdrukking vind je vaak heftige woedeaanvallen tegen het leven vanwege het een of ander gebrek. Het is deze houding die de pijnlijke toestand schept. Door deze houding te (h)erkennen en te veranderen en te helen, heel je tegelijkertijd de pijnlijke toestand, niet alleen deze keer maar wellicht voor altijd, vooropgesteld dat deze toestand niet langer in je bestaat.

Nu is een deel van het medicijn, deel van de les die je hebt te leren dat je die houding zelfs na erkenning niet onmiddellijk kunt laten varen. Want dat is de periode die je heel erg nodig hebt om deze nieuwe houding steeds weer opnieuw te leren kennen. Je moet haar oefenen, je moet haar herontdekken, je moet haar zoeken en je moet je er bewust van zijn wanneer je haar kwijtraakt. Geef het boze verzet op tegen datgene wat je hebt geschapen. Vaak zul je eerst alleen de boze, rebellerende houding zien en het ding zelf helemaal niet. Je bent je er misschien zelfs niet bewust van dat je iets specifiek mist of dat iets pijnlijk is of je bent je niet bewust van wat er uitgebannen moet worden. Mogelijk kun je, stukje bij beetje door dit werk, de boze rebellie - waarvan je niet weet waartegen deze gericht is - scherper voelen en bewust worden. Dan kun je wellicht voelen waartegen je rebelleert. Terwijl je dit zo doet (terwijl je misschien nog niet weet wat deze specifieke toestand heeft veroorzaakt), terwijl je doorgaat, geduld leert hebben, leert te vertrouwen, het starre verzet tegen de pijnlijke toestand opgeeft en je er in plaats daarvan in de geest van acceptatie in laat zakken, zal je gaan zien dat het precies deze houding is die je moest aanleren, als basishouding voor je hele persoonlijkheid.

Wanneer ik over aanvaarden spreek, dienen we voorzichtig te zijn, want elke goddelijke houding van schoonheid, waarheid, liefde en werkelijkheid kan verkeerd begrepen of verdraaid worden. Zo kan aanvaarden verward worden met berusting en in wanhoop opgeven. Dus mijn vrienden, verwar deze niet met elkaar. Aanvaarden betekent in werkelijkheid – en dat kan ik misschien het beste uitleggen aan de hand van de hier eerder genoemde sleutel, aan de hand van de volgende toestand: 'Ja, hier heb ik pijn. Ik weet weliswaar nog niet waar deze pijn mee te maken heeft en hoe ik deze veroorzaakt heb. Maar ik accepteer hem in vertrouwen en laat mijzelf hem ervaren.' Dan voel je het onwillekeurige gevecht tegen deze ervaring. En terwijl je jezelf er op deze manier tegen ziet vechten, zul je er wellicht beetje bij beetje in slagen om het gevecht gedurende een moment op te geven. Eerst is het een volledig onwillekeurig proces maar terwijl je dit waarneemt zullen deze onwillekeurige processen op den duur op de nieuwe houding reageren, maar niet direct; en daarom is je vertrouwen en acceptatie zo belangrijk.

Ik heb al vaak gezegd dat vanwege de tijdsruimte tussen oorzaak en gevolg, een nieuwe positief vibrerende werkelijkheid die je instelt er niet onmiddellijk kan zijn. Het is precies in deze ruimte waar je heel veel te leren hebt. Precies hier ligt je les en je medicijn; zelfs als je de aard van je pijn, hoe je die hebt veroorzaakt, niet begrijpt, het gaat erom dat je die in vertrouwen accepteert, dat je de onwillekeurige reacties wanneer je dat niet doet, observeert. Beetje bij beetje zullen je onwillekeurige reacties zich schikken naar je algehele bewustzijn, en zullen dan

openstaan voor de waarheid van de gehele situatie. Het zal allemaal voor je samenkomen, zodat deze sleutel niet langer een theorie is. Je zult zien dat de pijnlijke toestand oorzaak, gevolg en medicijn of les is. En wanneer dit alles samenvalt, lost de pijn werkelijk op. Tot deze tijd bestaat een groot deel van je les uit precies deze fijn afgestemde balans tussen leren vertrouwen, leren geduld te hebben, het richten van je waarnemingen, het aanvaarden in een positief vertrouwen, dat noch een eis tot onmiddellijke verandering inhoudt zodat de pijn meteen verdwijnt, noch een negatief je er-bij-neerleggen en een twijfel of er ooit een einde aan deze toestand komt.

Met andere woorden, acceptatie en positieve visualisatie sluiten elkaar niet uit. In je menselijke bewustzijn sluiten ze elkaar wel vaak uit. Zelfs spirituele leringen zijn vaak gebaseerd op een van beide; er zijn zeer extreme vertegenwoordigers van beide zienswijzen. Je hebt de spirituele stroming die bijna als een onvermijdelijke spirituele voorwaarde, ascese, de acceptatie van alle pijn en moeilijkheden, de ontkenning van vreugde en plezier voorschrijft. Daarnaast heb je de andere extreme spirituele richting die zich slechts volledig concentreert op positieve uitingen, op de visualisatie van de totale ontkenning van de noodzaak van aanvaarding. Nu, dit kan nooit leiden tot de heelwording en ware verbinding op een diep niveau van bewustzijn waar je begrip krijgt van je eigen schepping. Geen van beide theorieën doet dat. Maar beide zienswijzen - aanvaarding en positieve visualisatie - zijn noodzakelijk en dienen gecombineerd te worden, ze kunnen gecombineerd worden en moeten dat ook. Dat is wat ik bedoel.

Zijn er nog vragen die specifiek over dit onderwerp gaan, voordat ik overga tot het geven van de kracht?

Ontkenning van onvolmaaktheid

VRAAG 1) Onlangs ben ik naar een centrum voor preventieve geneeskunde geweest en heb vernomen dat ik problemen met mijn darmen en mijn bloedsomloop heb. Ik merk dat het me schokt en ik voel schaamte als ik er alleen maar aan denk om toe te geven dat ik deze problemen heb. Maar ik heb eveneens het gevoel dat er goede dingen gebeuren. Ik ben naar een plek geweest waar ik veel geleerd heb over menselijke gevoelens (n.v.) en ik ben dankbaar voor deze leiding. Ik voel me verbonden met het deel van me dat toen ik drie was woedeaanvallen kreeg toen mijn moeder naar het ziekenhuis moest en niet meer wilde leven. Ik vraag me af of dit precies is waar u over spreekt en ook of ik meer verbanden moet leggen. Ik voel het deel van me dat blijft vasthouden aan de gekte van mijn moeder en net zo wil zijn als zij.

"Ja, voor een deel speelt het zich af op het historische niveau, maar er is op dit moment een doorgaand dynamisch niveau waar een deel van je aan het ontkennen is. Je ontkent, bijvoorbeeld, wat je noemde, de schaamte - dat is een ontkenning. Het is een ontkenning van je onvolmaaktheden, het is een ontkenning van je

menselijke beperkingen. Maar er is eveneens een ontkenning van alles wat je frustreert. En de woedeaanval bestaat nu op een heel subtiel niveau, heel, heel subtiel. Je zult werkelijk diep moeten gaan en je concentreren, je richten op de pijnlijke toestand en waarnemen dat in de kramp tegen de pijn (of die pijn nu echt een fysieke pijn is of op een ander moment misschien andere verschijnselen voortbrengt) er een verkramping is en je zult de betekenis van deze kramp, de woorden, de boodschap en het bewustzijn in deze kramp, moeten vertalen. En je zult dan als het ware horen dat je zegt: 'Dit moet ik niet hebben, ik wil dit niet hebben; het zou er niet moeten zijn, waarom zou het er zijn,' - woorden van deze strekking. Welnu, dat is de kramp en de kramp is de pijnlijke toestand." (*Dank u.*)

Pijnstillers en verdoving

VRAAG 2) Kunt u commentaar geven op het gebruik van pijnstillers in de mondheekunde en de geneeskunde, van simpele dingen zoals aspirine tot algemene verdoving bij operaties?

"Ja, het zou natuurlijk heel erg dom zijn als ik zou zeggen dat je hiermee zou moeten ophouden; er zijn natuurlijk pijnlijke toestanden die zo hevig kunnen worden dat ze elk verdere mogelijkheid tot onderzoek, herkenning en openheid onmogelijk maken; want zonder ontvankelijkheid is onderzoek of herkenning niet mogelijk. Dus als de pijnlijke toestand heviger is dan het systeem hoe dan ook kan verdragen (en zelfs als die niet zo hevig is), dan is het niet verkeerd om de pijn, met welk doel dan ook, te verlichten. Het hangt er van af wanneer, in welke mate en hoeveel enzovoort. Er is hier geen vaste regel voor - er is nauwelijks ooit enige regel. Er zijn tijden waarop het erg belangrijk is om de pijn te verlichten en op andere momenten is het wenselijk deze werkelijk te beleven.

Maar zelfs in de periodes dat het belangrijk is om de pijn te verlichten betekent dat niet dat je deze niet kunt ervaren. Stel dat je erge hoofdpijn hebt en je moet een taak vervullen. Met deze hoofdpijn is het niet mogelijk om deze taak te volbrengen. Als het geen gewoonte is of gebruikelijk om elke keer als je hoofdpijn hebt er pillen voor in te nemen, dan zal deze ene keer je er niet van weerhouden de verbanden te leggen, want zelfs met pil is je lichaam nog steeds in een toestand waarin jij je met de eigen innerlijke taal van je lichaam kunt verbinden – en zeker als je geopereerd wordt. Het is een gift van God dat het mogelijk is om een staat van bewusteloosheid te hebben en verdoving te krijgen. Laten we dus oppassen voor welke vorm van overdrijving of fanatisme ook. Ik spreek over pijnlijke condities die te verdragen zijn en die je niet verhinderen om je taken te vervullen; en je zult jezelf er zeker niet van moeten weerhouden om medische hulp in te roepen. De symptomen moeten ook behandeld worden. Dat zal je er niet van weerhouden om tijdens deze behandeling te doen wat ik hier aanraad. Het is niet zo dat het voorkómen van symptomen je ervan hoeft te weerhouden om de innerlijke oorzaak te vinden."

Omgaan met fysieke pijn

VRAAG 3) Ik heb dit weekend veel fysieke pijn gehad door een rauwe keel en een verkoudheid. Ik voel dat het gedeeltelijk een uitdrukking is van mijn weerstand tegen het verder gaan met mijn padwerk; daarbij voel ik dat het ook verbonden is met mijn algemene weerstand tegen het volwassen worden en verantwoordelijkheid nemen voor mijzelf. Ik vraag me af of u me enige aanwijzing kunt geven voor hoe ik mijn onderzoek hierin kan vervolgen.

"Ja, ik zou willen zeggen dat twee dingen hier erg behulpzaam zouden kunnen zijn. Het ene is dat je probeert om precies in de praktijk te brengen wat ik hier voorstelde met deze sleutel: dat je de pijn en het ongemak in je fysieke lichaam voelt; dat je heel rustig wordt en jezelf de gelegenheid geeft om die pijn te ervaren; en dat je het onwillekeurige tegenhouden, de woede en de heftige reacties ertegen observeert. Blijf dit gevecht tussen het effect en de onwillekeurige processen die dit effect bevechten observeren. Juist de observatie ervan zal je enorm helpen. Het tweede wat ik je wilde zeggen, mijn vriend, is dat je toewijding aan je pad het meest belangrijke in jouw of iemand anders leven is. Je aarzeling geeft aan dat je in een illusie verkeert, dat je je vastklampt aan de illusie: dat jezelf onderzoeken gevaarlijk en slecht is en dat het goed is om jezelf niet te onderzoeken of op z'n minst niet zo erg als je algeheel verbinden met je hele zelf.

Welnu, het volharden in een illusie maakt deze nooit waar. Ik kan je alleen verzekeren dat het voor waar houden van de illusie en het niet kunnen omgaan met het feit dat dit niet reëel is (en je houding te veranderen) veel ergere symptomen zal en moet scheppen en al geschapen heeft en zal blijven scheppen dan een verkoudheid en andere, veel ergere symptomen die je ook ontkent. Het ergste symptoom is natuurlijk dat je afgesneden bent van de zee van licht, van de gouden, tedere verrukking die de schepping is en waarin je leeft en je je oorsprong hebt. Dat is het ergste symptoom. De hele mensheid worstelt met deze enorme taak van ontwaken, bewust worden van de werkelijkheid – de prachtige werkelijkheid – en de weerstand tegen dit ontwaken die deze werkelijkheid van je weghoudt. Dat is mijn antwoord.

Dus, wanneer je toegewijd bent aan je pad, aan je waarheid, aan je gehele wezen, creëer je al een nieuw energiesysteem in je, omdat een bepaald soort illusie dan begint op te lossen: het belang dat je hecht aan de valse hoop dat het niet nodig zou zijn en aan de valse radeloosheid wanneer je het (wel) zou doen. Het is allemaal verdraaid en verwrongen. Natuurlijk is dit antwoord weer voor iedereen bedoeld.

Nu zal ik de kracht geven, vrienden."

Angst voor mannen – woede naar vrouwen

VRAAG 4) Het voelt alsof dat wat u vandaag gezegd heeft heel erg verwijst naar mijn leven. Ik ben me voortdurend bewust van pijn rondom mijn hart en in mijn borst en ik ben me meer en meer bewust van de destructiviteit van mijn terughoudendheid. Ik weet dat ik liever dan mijn angst voor

mannen onder ogen te komen, mijn woede op vrouwen richt; en liever dan werkelijk die woede en pijn voor mijn moeder te beleven, ik alle vrouwen straf (en in het bijzonder de vrouw waar ik een relatie mee heb) door mijn liefde en seksualiteit achter te houden. Ik vraag de kracht om me te helpen om deze gevoelens onder ogen te zien en te ervaren, mijn hart te openen als man en de liefde te ervaren die ik kan geven en ontvangen.

"Terwijl de kracht in de kracht van je eigen verbintenis stroomt, zie ik deze mogelijkheid werkelijkheid worden. Ik zie deze werkelijkheid op dit niveau van het leven indalen, op deze aarde en in dit materiële vlak. Het bestaat al op een ander niveau van de realiteit waar je precies weet hoe je op die manier kunt zijn: hoe heerlijk het voelt om te stromen, te geven en je door de kracht van liefde en waarheid, vreugde en extase te laten omhullen en door ze gedragen te worden en ze te vertrouwen. Gaandeweg, beetje bij beetje, kun je aan deze visualisatie meedoen en haar op dit niveau vruchtbaar doen zijn. De kracht wordt gegeven. Je bent gezegend. Ga in vrede."

Eigenwaarde

VRAAG 5) Ik voel dat ik een diepliggend beeld heb (n.v.) en dat ik dit heb overgenomen van mijn familie, vooral van mijn vader. Ik voel dat ik wat betreft mijn vader alles zou doen om zijn liefde te krijgen. Ik voel dit nu in mijn leven: met G. (de naam van een man) een rusteloosheid, een wanhopig verlangen om liefde te krijgen. Ik voel me hier vastzitten. Ik zou mijn eigenwaarde willen opeisen en mijn leven voor mezelf en vanuit mijn hogere zelf willen leven en niet 'de man' vragen mij te geven wat ik nodig heb. Ik zou mijn seksualiteit willen opeisen, die ik opgegeven heb voor mijn vader (n.v.) om te geven, om in wederzijdsheid te zijn, en om niet eisend te zijn.

"Ik wil je vragen om, wanneer ik je de kracht geef, op te staan en je armen op te heffen en met luide stem je waardigheid, je liefdevol zijn, je recht en vermogen om overvloed in liefde, in wederkerigheid en in vreugde te bevestigen. Je verdient het. Doe het nu."

Graag. (gelach) Ik heb het recht te leven en overvloed en liefde en geluk te ervaren. Ik heb het recht om al het mooie in de wereld te ontvangen. Ik heb het recht om mijn hart te openen en G. lief te hebben met alles wat ik in mij heb. Ik heb het recht om te geven en mijzelf, alles wat in mij is, lief te hebben en ik zeg dit met vreugde; ik verbind me ertoe om dit elke dag van mijn leven tot uitdrukking te brengen. (tranen van vreugde en ontroering bij de aanwezigheid)

"Ja. Dat is het. (gelach) Je kunt nu de cocon van de rol van niet-geliefd zijn afleggen en in de zon van het scheppen stappen en zo zal het zijn." (*Dank u*).

Kind blijven – volwassenheid

VRAAG 6) Ik heb een grote beweging en golf van liefde door me heen voelen gaan en ik voel dat ik mijn wezen volledig tot uitdrukking wil brengen, me in de wereld wil begeven en de volle verantwoordelijkheid voor mijzelf wil nemen. Tegelijkertijd voel ik een innerlijke stroom, een nee-stem die zegt: 'Nee, je moet kind blijven. Je hebt het beoordelingsvermogen voor een dergelijke verantwoordelijkheid niet'. Het voelt aan alsof die stem wil dat ik terugval in een plek van verlangen en wanhoop.

"Ja, accepteer de worsteling. Accepteer dat de onwillekeurige processen, zoals eerder gezegd, nog steeds hun wortels zullen hebben. Accepteer ook steeds weer dat je verbintenis en je hele inzet om je volwassenheid te bevestigen steeds herhaald moeten worden en dat daarmee je vervulling hernieuwd moet worden. Daarvoor geef ik je een extra kracht, extra sterkte, zodat je deze verbintenis steeds weer kunt vernieuwen, sterk en helder, zodat je kunt reageren op die andere stem die je gelukkig kunt horen en waardoor je hiermee kunt omgaan. Je hebt diezelfde stem ook.

Goed, vrienden, nog iemand om de kracht te ontvangen."

Weerstand tegen pijn

VRAAG 7) Ik verlang er naar om gelukkiger te zijn in mijn leven, meer plezier en een groter gevoel van vervuldheid te kunnen ervaren. Ik vind dat ik nog steeds erg verstrikt ben in verplichtingen en dat de pleziertjes die ik mezelf gun erg beperkt zijn. In mijn werk aan mezelf lijkt het erop dat er twee grote obstakels zijn ten aanzien van het plezier waar ik naar verlang; ten eerste lijkt er een geloof te bestaan dat ik in de grond niet goed genoeg ben om heel veel geluk of plezier te verdienen; ten tweede is er een soort verdoving of doodsheid die ik over veel van mijn gevoelens leg. Het voelt alsof ik een innerlijke stem heb die zegt: 'Ik zal deze pijn niet accepteren; ik zou niet met dit soort gevoelens hoeven om te gaan en ik doe het ook niet'. En ook een andere innerlijke stem die zegt dat als ik slim en knap genoeg ben en altijd voldoende waakzaam ben, ik dan pijn en teleurstelling kan voorkomen. Het voelt alsof ik vastbesloten ben om dat te doen. Ik ben me ervan bewust dat door dit zo te blijven doen ik een muur optrek die de stroming en de spontaniteit die ik nodig heb, verhindert. Ik verbind me er nu toe om alles in het werk te stellen om deze innerlijke stromingen om te draaien en mijn wachter en verdedigingen te laten vallen. Ik vraag de kracht om me te helpen, mijn inspanningen te vergroten, mijn moed te versterken die ik ieder moment nodig heb om te blijven proberen mijn weerstand kleiner te maken.

Terwijl de kracht zich mengt met de kracht van je verbintenis en naar je toestroomt, wil ik het volgende zeggen: de sleutel die ik in de boodschap van vandaag heb

gegeven is precies wat je hier ook nodig hebt. Gebruik hem precies op de manier die ik heb aangeraden – in het bijzonder met betrekking tot één vraag en het antwoord dat ik gaf – als suggestie in dit geval hoe je kunt meeluisteren en de reactie van rebellie en weerstand tegen wat is kunt waarnemen, zelfs als het pijn of een gemis is; dat je dit alleen maar waarneemt zonder zelfs op dat moment te proberen het te veranderen; neem alleen maar het onwillekeurige proces waar. En verbind jezelf er dan toe om op het vrijwillige niveau te laten gebeuren wat er gebeurt, om er mee te zijn, erin mee te stromen, om de weerstand een halt toe te roepen, verbind je met zachtheid, met de niet verdedigende houding; waarbij je tegelijkertijd aanvaardt dat de onwillekeurige processen meer van zulke verbintenissen op het bewuste niveau nodig hebben voordat ze kunnen gaan reageren. Je dient eerst te aanvaarden wat is voordat verandering kan plaatsvinden. Die houding en die (ik mag wel zeggen) oefening, zo je wilt, zul je steeds opnieuw dienen te herhalen: innerlijk luisterend, waarnemend, de strijd te zien, het accepteren van de onwillekeurige weerstand en het er te laten zijn tot het zich laat leiden door de bewuste verbintenis. Dat zal het op den duur lossen maken. Wat betreft het eerste wat je zei over het niet geloven in je recht en je waarde, wil ik je nu vragen om hetzelfde te doen wat ik een ander van onze vrienden hier gevraagd heb te doen: sta op, hef je armen op en eis met kracht en je hele hart en wezen je recht op als een goddelijke manifestatie op alle verrukking en alle levende ervaring van de schepping.

Ik maak met mijn verstand en mijn wil en mijn gevoelens aanspraak op wat ik diep in mijn hart weet dat waar is, dat ik op het meest innerlijke niveau gelijk ben aan God, ik een kind van God ben, ik besta uit goddelijke substantie. En welke lagen van slechtheid, kwaadaardigheid, hebberigheid en kwaad ik ook in mij vind... zij bedekken mijn goddelijke kern. Maar mijn taak in dit leven is om me door deze lagen van misvattingen en zelfmedelijden, die mij gescheiden houden van mijn goddelijke kern en het plezier en het gelukkig zijn wat zich daar bevindt, heen te werken. Ik maak er aanspraak op dat ik nu al kan beginnen dit gelukkig-zijn en plezier te ervaren, ik ben al een goed mens.

"En zo is het. Ook jij dient deze aanspraak steeds weer te herhalen. Laat jezelf de waarheid steeds opnieuw horen. En hiervoor wordt de kracht en de zegening gegeven."

"Nu kunnen jullie, dierbare vrienden, hier een sterke kracht van het Christusbewustzijn, die je voorhoofd kust, beleven. Ga er in mee, stroom er in mee. Accepteer het. Laat het je sterker maken. Laat het je hele wezen vullen. Laten we alleen maar rustig zijn en dit laten gebeuren terwijl je elke porie van je innerlijke wezen opent voor deze kracht en deze zegening.

Zijn er nu dan nog vragen - er is nog energie voor enkele vragen."

Ik heb geen vraag maar ik voel een behoefte om te spreken en u uit de grond van mijn hart te bedanken voor alle liefde en leiding die van u naar ons toekomt. Ik voel me erg gezegend. Ik voel dat u me geholpen heeft om de kracht te vinden mijn leven in zekere zin te redden. Dank u zeer.

"Mijn zoon, het is Gods oneindige liefde die deze verbindingen mogelijk maakt. De plannen hiervoor zijn voor jullie tijdsbesef lang, lang geleden gemaakt. Het komt soms als een voleinding, als een vervulling van, laten we zeggen, een verbintenis die ieder van jullie voor zijn geboorte al is aangegaan." *(velen huilen bij deze woorden)*

Koppig verzet

VRAAG 8) Mijn vrouw en ik wonen in een nieuw huis en terwijl ik heel erg geniet van het nieuwe huis, lijkt het of mijn pijn heviger is geworden. Ik ben me bewust van mijn haat. Ik ben me erg bewust van het deel in me dat niet wil veranderen en voel een enorme koppigheid en trots in me. Door dit deel in mij voelt het alsof ik het huis niet verdien. ("Ja.") En het andere probleem, de rol van (n.v. – er wordt iets negatiefs bedoeld). Ik identificeer me met het idee dat ik het huis verdien maar het voelt niet zo.

"Zie je, eigenlijk is het antwoord er al. Het is al vervat in wat je zei: dat je in deze vicieuze cirkel leeft waarin je koppig en onverzettelijk bent en vanwege je frustraties aan de starheid van je haat op dit innerlijke niveau vasthoudt. Dan geloof je dat je, vanwege dat deel in je, die frustraties verdient. Tegelijkertijd zeg ik je dat je pad precies verloopt zoals het bedoeld is, want tot voor kort was je in het geheel niet bewust van dit deel. Het werd heel erg overschaduwd door een onechte laag (masker) van zwakte, passiviteit en onderdanigheid die als doel had je onbewust van deze lagere zelfhaat te doen blijven. Nu onderzoek je hem. Je ziet hem, je herkent hem, je staat jezelf toe de effecten die deze haat op je heeft en de scheppingen die hij voortbrengt, te zien. Dan hangt het van je bewuste besluit af of je deze haat wilt opgeven. En nog een keer: realiseer je dat het bewuste besluit om deze haat te willen opgeven hem niet onmiddellijk kan en zal doen verdwijnen. Het bewuste besluit moet telkens opnieuw en op een steeds diepere laag worden genomen totdat alle onwillekeurige processen het bewuste besluit aanvaarden."

Saboteren van goede gevoelens

VRAAG 9) De laatste tijd zijn er bepaalde periodes geweest waarin ik me in tegenstelling tot vele keren in de afgelopen paar jaren erg goed heb gevoeld. Het probleem daarmee is dat, wanneer dit gebeurt, ik het gevoel heb dat ik het op bepaalde subtiele manieren probeer te verpesten om als het ware weer terug te keren tot wat ik gewend ben. Het lijkt erop dat ik in contact ben met dat ik me gewoon niet goed kan voelen. Ik heb me ermee verbonden, of mijn lichaam is afgestemd op

me slecht voelen of...juist hier beneden, kan ik me niet heel en goed voelen, mis ik zelfvertrouwen. Ik kan het niet volhouden.

"Natuurlijk kun je het niet volhouden. Dat is wat ik steeds zeg. Je houding ten aanzien van 'het verliezen' is niet realistisch en dat schept meer problemen dan het feit op zich. Dit is waar ik het voortdurend over heb – vooral in de boodschap en de antwoorden die ik vandaag heb gegeven – dat het bewuste besluit om te veranderen heel geleidelijk resultaat oplevert omdat de andere lagen van de persoonlijkheid het voorbeeld niet onmiddellijk kunnen volgen. De positieve resultaten die je nu begint te ervaren – het begint maar net te verschijnen – zijn het gevolg van gedachten, van verandering van intentie, van daden en activiteiten op je pad die je maanden geleden en soms al veel langer in gang hebt gezet. Nu dien je op dezelfde manier dit proces te vervolgen en te zien en te accepteren dat er diepere niveaus zijn; het is de spiraalbeweging waarbij je de terugvallen en de oude conditionering op deze diepere niveaus aantreft. Het is een gewoontepatroon; het is een gewenning, zoals ik altijd zeg. Het gaat erom dat je leert om je hele zielssysteem opnieuw te laten wennen en dat vraagt tijd. En dat is het Pad."

Verdoving

VRAAG 10) Ik ben me er meer van bewust geworden dat mijn grootste verdediging tegen het kennen van mijzelf en het verantwoordelijkheid nemen voor mijzelf een manier is die ik heb om mijzelf te verdoven. Het werkt erg goed en ik kom tot stilstand in mijn vermogen om tot me te nemen wat ik nodig heb. Ik vraag me af of u hier iets over kunt zeggen.

"Ja. De effectiviteit van dit 'gereedschap' komt natuurlijk doordat je een dik, wollig masker, een masker van watten en wolken schept die jou niet alleen goed afschermt van pijnlijke gevoelens van binnen maar ook tegen alles wat er van buitenaf naar je toe komt. Het gevolg is natuurlijk, zoals je je begint te realiseren, heel ernstig. Dat weerhoudt je ervan om je levend te voelen en helemaal op je best te functioneren. Wat je hier te doen hebt is werkelijk heel eenvoudig: nogmaals, je dient op het bewuste niveau voluit vanuit je hart, met heel je ziel en je verstand, met heel je bewuste intentie, je ertoe te verbinden om levend te willen zijn, om te willen ontwaken, de wil te hebben om je vermogens op alle mogelijke manieren te laten functioneren. Realiseer je tegelijkertijd dat dit geen direct resultaat kan opleveren. Het is een opnieuw scheppen en geen magie. Het is een proces van herscheppen, dat je in werking stelt door de oude manieren van reageren te observeren en tegelijkertijd je nieuwe verbintenis te verdiepen. Dat is werk wat door jou gedaan moet worden. Begrijp je dat?" (*Ja.*)

"Ik zou zeggen: nog enkele vragen en wel van onze vrienden hier die van elders komen."

Richting van de padgroep: eigenheid versus afgescheidenheid

VRAAG 11) Ik zou graag willen vragen of u een specifieke raad heeft voor ons als groep. Ik voel dat we afgelopen nacht leiding bij ons werk ontvingen, waarin het helder was dat we verder zullen gaan waarbij we eenvoudigweg onze eenheid met het gehele pad voelen en kijken naar de manieren waarop we afgescheiden blijven. Ik zou ook willen weten of er een bepaalde leidraad is die u ons kunt geven met betrekking tot wat, op een bepaalde manier, onze eigenheid is in het geheel of welke leiding u ook kunt geven ten aanzien van onze richting.

"Het eerste wat ik jullie natuurlijk zeg is: jullie vooruitgang, jullie werk, is gezegend en geweldig. Jullie kunnen dit zeker voelen en werkelijkheid zien worden. Ik wil jullie aanmoedigen dit werk voort te zetten.

Het tweede dat ik graag wil zeggen is dat altijd weer in de ego-structuur – in de wereld waarin de mens leeft – het verkeerde denken in termen van competitie een heel grote hindernis vormt en ook een waanidee is. Wedijver komt natuurlijk op alle mogelijke manieren voor. Hij komt voor binnen een groep, binnen een eenheid. Hij kan tussen groepen bestaan, hij kan tussen volkeren bestaan (en doet ook), tussen broers, tussen zusters enz. Hij bestaat tussen leiders en volgelingen. Alle mogelijke combinaties zijn denkbaar. Maar ik wil jullie ervoor waarschuwen dat wedijver een groot gevaar vormt als je het over het hoofd ziet, als het niet herkend wordt, als het weggeredeneerd wordt. Er zijn heel veel verschillende manieren waarop wedijver ontkend kan worden en jullie allen, waar je ook bent, moeten hiervoor oppassen. Als helpers onderling wedijveren, is dit schadelijk voor hun eigen groeiproces en de ontwikkeling van hun helperschap. Als groepen dit doen, geldt hetzelfde. Wanneer je het ontdekt, houd er dan onmiddellijk mee op, zelfs als je dat nog niet helemaal op alle innerlijke niveaus kunt accepteren. Doe dit in de groep en doe het individueel - jullie zijn allen één, ieder individu is een integraal deel van het geheel, zonder welke het geheel niet op dezelfde manier zou kunnen functioneren; niemand is meer of minder dan een ander en daarom is je worsteling op die manier zinloos en een verspilling van heel veel waardevolle energie. Dit is altijd het grootste menselijke struikelblok. Als je dit ontdekt en ermee ophoudt en je leert om ermee op te houden, dan zul je zien dat de eigenheid van de groepsentiteit met de dag zal groeien en met steeds meer helderheid en schoonheid en pracht en kracht te voorschijn zal komen. En datzelfde gebeurt natuurlijk met de eigenheid van jullie individueel. Je zult alleen je waarden vinden als je stopt met die te vergelijken met de waarden van anderen; want dat is echt een verkeerd waardensysteem. Je zult zien dat elke groep een geheel eigen individualiteit heeft, net zoals elke groep iets specifieks heeft dat ieder bindt. Liefde, waarheid en groei zal jullie nog meer verenigen. Dat is mijn antwoord."

Dwingende onderstroom

VRAAG 12) Ik ben nieuw op het pad hoewel het op een bepaalde manier voelt alsof ik hier heel lang ben. Ik voel me nogal overspoeld door alles waar ik me bewust van word in mezelf - al het geworstel op alle

verschillende gebieden. Ik ervaar een dwingende stroom in mij die mij overmatig belast doet voelen en een worsteling in mij om een balans te vinden tussen de moed om grenzen te verleggen en het vermogen om, vooral fysiek maar ook op andere manieren voor mezelf te zorgen. Ik zou graag wat aanwijzingen ontvangen over hoe ik op de een of andere manier mijn weg kan vereenvoudigen en me minder laat overspoelen door alles wat ik te doen heb.

"Ik wil het volgende tegen je zeggen, mijn beste, het is een onontkoombare fase, waar je doorheen moet. Je kunt hem er laten zijn en herkennen dat wanneer de onechte evenwichtsstructuur van een orde – die geen echte orde is, maar die je als een verdedigingsstructuur hebt gecreëerd en die je verhinderde je levend te voelen – begint te verschrompelen, het lijkt alsof je alle chaos (die er als het ware inderdaad is), die je eerder in je ontkend hebt, bewust wordt. Die wanorde en de veelsoortige, ingewikkelde aspecten zullen herkend moeten worden. Maar vertrouw erop dat de organische beweging van je weg haar eigen ritme heeft en haar juiste orde weer aanbrengt. Ze zullen elkaar afwisselen. Dat kan niet anders. Vertrouw hierop. Laat het gebeuren. Zie jezelf, als het ware, hier staan en kijken naar al dat afbrokkelen dat plaatsvindt – en dat proces zegenen en vertrouwen. De vereenvoudiging komt op een organische manier. Het is niet iets wat je kunt afdwingen. Het vindt plaats als je er klaar voor bent. Wees niet bezorgd. Het is een prachtige periode van opnieuw scheppen."

Vinden van waarheid

VRAAG 13) Ik ervaar echt een ontwikkeling op mijn pad zoals ook zou moeten. Ik zie veel beweging in mijn leven. Ik voel me goed bij wat er gebeurt. Maar soms lijkt het allemaal ondanks mezelf te gebeuren; wellicht is dit mijn angst om me er echt in te begeven. Er zijn momenten waarop ik voel dat ik een specifieke kwestie heb waar ik meer helderheid over zou willen hebben. En als ik er over mediteer ben ik er niet zeker van dat ik een antwoord zal herkennen. Dat brengt me in verwarring.

"Ook dat is onvermijdelijk in deze fasen, want het niet-verbonden-zijn heeft al zo lang bestaan dat, voordat je het antwoord werkelijk kunt herkennen en vertrouwen, het zoeken, het herkennen waar iets in jou vandaan komt moet plaatsvinden; het pad is onder andere een heropvoeding van het gehele innerlijke systeem. Het is zowel een heroriëntatie als een opnieuw opbouwen. Ook hier zeg ik: vertrouw het. Je hebt vrienden, helpers, je maatjes met wie je je werk kunt delen. Dit is een geweldige bescherming in jullie groepen, dat wanneer je verward bent, je dan gewoon de verwarring verwoordt, je onzekerheid uitdrukt; zelfs alleen opschrijven voldoet. Zeg: 'Ik ben precies over dit en dat en op deze en die manier verward.' Door de verwarring op deze wijze te verwoorden help je die te laten verdwijnen zelfs voordat je het antwoord krijgt. Zelfs als je het antwoord nog niet via je eigen kanaal kunt krijgen omdat je je eigen kanaal wellicht niet goed kunt bereiken, wat te wijten is aan je blokkades - zou het wel iemand anders kunnen bereiken- het kanaal werkt evengoed wel. (*Gelach vanwege herkenning in de groep.*) Dit gebeurt

heel vaak.

Welnu, mijn geliefden. Jullie zijn allen één in liefde en waarheid en in jullie prachtige geweldige taak en in de doorgaande ontdekking dat de wereld een echt onbegrensde voorraad biedt van alles wat je op spiritueel, mentaal, emotioneel, en fysiek gebied nodig hebt. Het enige wat je beperkt is dat je dit niet weet, niet gelooft en dat je het tegenhoudt. Maar beetje bij beetje verwijderen jullie deze blokkades en reik je met je bewustzijn uit zodat deze onbegrensde voorraad zich op elk gebied in en om je kan manifesteren. Dat is de zegening die ik jullie nu geef. Wees in Gods liefde, gedragen door je kennis ervan. Wees in vrede."

*Deze lezing werd gegeven via Eva Pierrakos in 1976.
Oorspronkelijk uitgegeven door Center for the Living Force, Phoenicia (N.Y.)
onder de titel: 'Questions and Answers QA240A'.
Laatste herziening van de Nederlandse vertaling in 2016 .
© Stichting Padwerk Nederland, uitgave 2017.*

